

מה מסתור מאחורי עיסקת ההסגרה של קלוד ליפסקי לצרפתים?

"ה"סיזון"

הממלכתית

קלוד ליפסקי

שהיה יועצו לשעבר של פומפידו. עבור פומפידו חשוב לחסל את השערוריה במ" הירות ולהעניש את ליפסקי לפני שתחל שנת הבחירות ב-1973. כדי שלא ינצלו את הפרשה נגדו, מדוע היתה ישראל צריכה לסייע לפומי פידו בתוכניתו זו?

אין כל סיבה הגיונית לכך מלבד הרצון להצביע על "שיפור האווירה" עם צרפת. העובדה שאישורו האמנה בא בד בבד עם פיצוץ הדיעה על המשאומתן הסודי עם הצרפתים לשימוש בתמורת 50 חי"ר מיראזיים המוקפאים בצרפת לרכישת חלקי חילוף, העידה כי נעשתה כאן עיסקת הבר" לה שאית. הצרפתים היו מוכנים ללכת לקראת ישראל בניגוד למיראזיים (אם כי לא עד כדי מסירתם לישראל) תמורת הסגרת ליפסקי. אין להעלות על הדעת שהסינאט הצרפתי היה מאשר את האמנה לולא היה סמוך ובטוח כי אחרי האישור יוסגר ליפסקי לצרפת.

העקרון לפיו אין מדינת ישראל צריכה להיות מקלט לעבריינים ופושעים יהודים מרחבי העולם, חל גם על ליפסקי. לפי עקרון זה, אילו היתה קיימת אמנת הסגרה בין ישראל לצרפת, היה על ישראל להסי גירו כדי שישפט במדינה בה מחשידים אותו בביצוע עבירות כלכליות. אבל ברגע בו גרמקת קנוניה פוליטית להסגרת האיש, הופכת כל הבעיה מבעיה עקרונית-מוסרית לבעיה פוליטית. אם שתי ממשלות מוכנות לענות את חוקיהן לצורך

פוי שם לעונש מוות, אלא אם כן יובטח לה מראש שבמקרה שירושע בדין, לא ייגור עליו עונש מוות. סעיף שני בנוסח האמנה, שהצרפתים לא יכלו להסכים לו, היה הסעיף שקבע כי כל מדינה תסגיר לשניה אפילו אורחים שלה עצמה, אם בזמן שעברו את העבירה בגללה מבקשים להסגירם, היו אורחיה של המדינה המבקשת את ההסגרה. כלומר, אילו היה הסכם זה מאושר, יכלה צרפת לבקש מישראל להסגיר לידה אורחים ישראלים, המואשמים או חשודים בביצוע עבירות כשהיו עדיין אורחים צרפתיים. מכיוון שעל סעיף זה חל עקרון הבר" דדיות, היה פירוש הדבר שגם על צרפת להסגיר לידי ישראל אורחים צרפתיים, שביצעו עבירות בהיותם ישראלים. מאחר ולצרפתים נראה סעיף זה כפוגע בריבוי נותם, ומאחר וסעיף כזה אינו מופיע באף אחת מאמנות ההסגרה עליהם חתמה צרפת, סרבה צרפת לחתום על האמנה.

הנה, תוך זמן קצר, חדלה צרפת להקי פיד על עקרונות החוק שלה. היא היתה מוכנה לפתע לאשר את ההסכם עם ישראל, ראל, על התנאים המנוגדים לחוקתה הכ" לולים בו, וואת ללא כל הסתייגויות וזכות. תוך שעות ספורות זכה החוק באישור הנשיא פומפידו. את אנשי החוק הצרפ" תיים, שיכלו להתקומם נגד אישור האמי

ערב יום הראשון השבוע, נערך במשרד-החוץ בירושלים, טכס הפוז ומבוהל, שנועד כביכול לבשר על פתיחת שלב חדש ביחסים בין ממשלות צרפת וישראל: טכס אישורו אמנת ההסגרה בין שתי המדינות. למעשה ייחרט טכס זה בהיסטוריה ה" משפטית של ישראל, כיום בו אימצה ממשלת ישראל את שיטת ה"סיזון" מתקור פת המנדט הבריטי כשיטה מדינית. המי"ס מך עליו חתמו שר-החוץ אבא אבן ושג" ריר צרפת בישראל — שלמרות יום השב" תון הרשמי שלו הטריח את עצמו עד לירושלים — יהיה תעודת קלון שתעיד לדורות על מעשה נבלה שנעשה בשם החוק: מכירת אדם תמורת המחיר המפוק" פק של נורמליזציה ביחסים עם מדינה מתנכרת ועוינת.

כאשר החל השבוע, בבית-המשפט באש" קלון, תהליך חיקור הדין של קלוד ליפסקי, איש-העסקים היהודי שנמלט לישראל מל צרפת, אחרי שעסקי קרנות הנאמנות שלו הסתבכו ונרמו לשערוריה פינאנסית ומ" דינית בצרפת, היה ברור כי תהליך משפטי זה לא ישנה עוד מאומה. הוא יכול רק לדחות בכמה שבועות או חודשים את הקץ. והקץ במקרה זה כבר הוכרע מראש בהסי" כס חשאי בין ממשלות ישראל וצרפת: קלוד ליפסקי יוסגר לממשלה הצרפתית. לולא היה הדבר ברור וחתום, לא היתה

במדינה

העם

זילזול

בתבונה

כל אורה ישראלי נאמן, חייב היה להודיע דעו לשמע הדברים שהשמיע שר-הבטחון משה דיין בטלוויזיה ביום השישי האחרון. ניתן היה להבין מדבריו, שסכנה נוראה מרחפת על מדינת ישראל. מצד אחד מאיים עליה נשיא מצריים, סאדאת, בחיי" דוש האש; ומצד שני מאיימים עליה שר" האוצר ותומכיו בקיצוץ הוצאות הבטחון. אפשר להחליט שלא להקים יחידה נר" ספת של 100 טנקים, אמר דיין, "ואז ייחסכו 8 מיליון ל"י".

מזימתו של שר-האוצר נעשתה עכשיו ברורה. הוא רוצה לקצץ למשה דיין הקמ" תן של יחידות טנקים נוספות, כדי של" צה"ל לא יהיה במה להתמודד עם סאדאת ומסייעיו הרוסיים. מלחמת צללים. היתה זו הדמגוגיה במיטבה. שכן דיין יודע יותר טוב מאהר" רים, שאף אחד אינו רוצה לקצץ לו הקמת יחידות טנקים נוספות. הקיצוצים שמבק" שים לעשות בתקציב הבטחון לא נועדו לקצץ בצה"ל אלא בתקציב מערכת הבט" חון — שאינו זהה בהכרח עם תקציב צה"ל. אפשר לקצץ בהשקעה בהקמת היאחזויות נוספות בשטחים, אפשר לקצץ בפירסומי הראווה של משרד-הבטחון, אפ" שר לקצץ במבנים מפוארים, ואפשר לק" צץ, כפי שהעיד השבוע אלוף (מיל.) מתי פלו, ב"פיתוח מערכת נשק שבעיותיה דומות עקרונית לבעיות ייצור הרכב בישר" ראל... כששדר הבטחון ימנן השקעות עצומות להרכבת המערכת בארץ". לגבי רובו של הציבור בישראל היתה המלחמה על תקציב הבטחון מלחמת צל" לים, שתגונית ופרייטיה לא הובאו לידי עתו. להתיצב במצב כזה בסומבי, כפי שעשה דיין, ולהפחיד את העם בשעומדים להפסיק את התעצמותו של צה"ל, זה הר" בה יותר מטעם רע. זה זילזול בתבונתו של העם הזה.

מפלגות

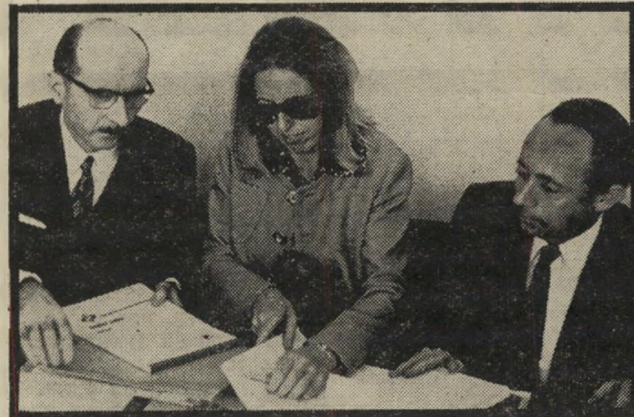
הסוציאליזם המהפכני

מול הסוציאליזם ההומאני

הוויכוח נושא אופי של ויכוח אידיאוי" לוגי. לקראת המועצה הרעיונית של מפ"ם, העומדת להתכנס בסוף חודש זה כדי לקבוע את נוסחת הסוציאליזם בו תדגול המפלגה, פרץ במפ"ם דו"קרב מילולי חסר תקדים. זה מול זה נערכו שני מחנות. מצד אחד מחנה "הסוציאליזם המהפכני" בראשותו של מנהיג מפ"ם הישיר (75) מאיר יערי, ומצד שני מחנה "הסוציאליזם ההומאני" בראשותו של סגן-המנהיג, יעקב חזן (72).

בפעם הראשונה התפלגה, ההנהגה ה" היסטורית" של מפ"ם. הודה השבוע יערי, במאמר תוקפני בו ענה לתוקפיו בשבועון המפלגה חוות: "לא הסכמתי להיות שותף (לוועדה המכינה של החוועצה) משום שאיר" נני מוכן לשאת באחריות למפנה חד בהע" לכת הארצות הסוציאליסטיות, שהברי חזן היה היוזם לו, מבלי להידבר איתי מלכ" תהילה כנהוג בניגונו זה עשרות שנים." קודם לכן הודיע יערי כי לא יציג עוד את מועמדותו כמוזכר המפלגה בוועידתה הקרובה.

פשיטת רגל רעיונית. הוויכוח על "הערכת הארצות הסוציאליסטיות" ש" נראה כאנכרוניזם, שיקף מחלוקת רבה יותר עמוקות במפלגה, שמאו הצטרפה למערכ, איבדה את ייחודה באופן רעיוני ומעשי כאחד. מחלוקת זו ביטא מכתבו של אולק נצר, חבר קיבוץ מורע, אותו מכתב שצונזר ונפסל מלהופיע בהשבוע בקיבוץ הארצי. נצר, הגיב במכתב בלשון חריפה על מאמר של חזן בו ניתק את עצמו מהזיקה לברית" המועצות, ומתחייב שבמהות" של הדרך הסובייטית לסוציאליזם. כתב נצר במכתב שנפסל: "לגבי מנהי" גים רעיוניים כחזן ואחרים, זוהי הודאה מפורשת בכך, שכל דרכם הרעיונית בשטח הסוציאליזם, או למעשה כל מהותם הא" דיאית, היתה מוטעית. אם יש מצב המת" אים להקרא "פשיטת רגל רעיונית מוח" לטת", קשה להעלות על הדעת מצב מובהק יותר ממצבם...

דורשי הסגרתו של ליפסקי בעת חיקור הדין באשקלון. משמאל לימין: לואי גוני הצרפתי, נציגת שגרירות צרפת בישראל, ועלי נתן, סגן פרקליט המדינה, המייצג את משרד המשפטים.

משחק פוליטי, הופך המוסגר בכוח לקורבן פוליטי הראוי למקלט פוליטי.

הנסיין של חוגים רשמיים בישראל להדי" ליה לצבור כאלו ליפסקי הוא בן לאם נוצרית, שהתחתן עם נוצרית בכנסיה והטר" ביל את בניו כנוצרים, הוא נסיון גועני מכושר "שיאנו עומד גם במבחן חוק הש" בות המתוקן) למנוע התנגדות ציבורית בישראל להסגרתו של ליפסקי לצרפת. אמר ליפסקי השבוע: "אם הייתי יודע שתמורת הסגרתו תקבל ישראל את ה" מיראזיים, הייתי נוסע מרצוני לצרפת. אבל אתם צריכים לדעת להכיר את צרפת. לא תקבלו ממנה אלא אצבע משולשת!" השאלה אינה שאלה של מחיר, באשרה את אמנת ליפסקי, הפכה ממשלת ישראל לשותפת במעשה נבלה, המבזה את המוכ" רים יותר מאשר את הקוונים.

המוסגר

קלוד ליפסקי (במרכז) בין שני פרקליטיו, עורכי-דינו הצרפתי יוהנס אמבר (מימין) ועורכי" הסכם ההסגרה לולא הובטחה לה הסגרתו של קלוד ליפסקי.

ממשלת צרפת מורה בשבוע שעבר לסינאט הצרפתי לעשות מעשה הסר"תקדים: לא" שר כבהילות את אמנת ההסגרה עם ישראל, ראל, אותה סרבה צרפת לאשר במשך 13 שנים, אחרי שישראל כבר חתמה עליה.

ירובים של הצרפתים לאשר את הסכם ההסגרה עם ישראל לא נבע מלכתחילה מטעמים מדיניים. בנוסח ההסי" כס המקורי, שנחתם בידי ישראל לפני 13 שנים, היו שני סעיפים, שהצרפתים לא יכלו להסכים להם, בגלל השיטה המש" פטית המיוחדת שלהם, השונה מזו המקור" בלת בישראל ובמרבית מדינות המערב, שם נהוגה שיטת המשפט הבריטית. מאחר ובצרפת לא בוטל עונש המוות כמו בישראל, תבעה ישראל שלא תחוייב בהסכם ההסגרה להסגיר לצרפת אדם הצי